

عشق در زمان جنگ چریکی

مترجم: پرنیان

توضیح مترجم: این نوشته برگردان مقاله‌ای است که در روزنامه مبارزه طبقاتی در نروژ در تاریخ

۲۰۰۲.۰۱.۱۹ به چاپ رسید. پرنیان

دو دل داده در جنگل آمازون در حال استراحت بعد از ظهري هستند. دختر همین الان مقاله‌ای در مورد اسامه بن لادن خوانده است و آن را به معشوق خود داده تا او هم آن را بخواند. خودش نیز از فرصت استفاده کرده و جلوی همه ماتیک را برداشته و خود را در آن گرمای آزاردهنده بعد از ظهر آرایش می‌کند. در حالی که می‌داند در صدر لیست تروریست‌های جهان که آمریکا تهیه کرده است، قرار دارند. آن‌ها دو نفر از ۱۸۰۰۰ سرباز قدرت مسلح انقلابی کلمبیا، ارتش خلق (Fuerzas Armada Revolucionaria de Colombiana, Ejercito del pueblo) هستند.

بعد از ۱۱ سپتامبر مقامات کلمبیا کنترل خود را روی «فارک» تشدید کرده‌اند، و اولین مذاکرات صلح بین حکومت و چریک‌های فارک در جنگ داخلی‌ایی که ۴۰ سال به‌درازا کشیده است، قطع شد. سه سال پیش، حکومت کلمبیا موافقت کرد که خودش را از منطقه‌ای به بزرگی سویس عقب بکشد و کنترل آن را به فارک بسپارد. ایجاد منطقه‌ای غیرنظامی حلقه‌ای از روند صلح بود. ۱۲۰۰۰ سرباز حکومتی آماده هستند که به داخل این منطقه که ۴۲۰۰۰ کیلومتر مربع مساحت دارد یورش ببرند. آخرین فرصت برای برگشتن دوباره به طرف میز مذاکره ۲۰ ژانویه است.

مارس ۱۹۹۹، سان ویسنته دل کاکوان (*San Vicente del Caguan*) مرکز منطقه تحت کنترل، فارک، با اسلحه‌ای اتوماتیک بر روی دوش و کاردی بزرگ بر کمر (ماچته)، فارک خیابان‌ها را تحت تاثیر قرار داده است. خانه فرهنگ مقر اصلی فارک است و توسط نورا (Nora) عضو فارک، رهبری می‌شود.

دسامبر ۲۰۰۱، سان ویسنته دل کاکوان: خانه فرهنگ بسته است و چریک‌های فارک در شهر دیده نمی‌شوند. چند نفر از فارک در این باره می‌گویند: بیچاره نورا، ما نمی‌توانستیم که او را در وسط مباران رها کنیم.

چریک‌ها پیش‌بینی کرده بودند که چه می‌خواهد پیش بیاید. در هنگامی که آن‌ها منتظر حمله ارتش بودند، آن‌ها نورا و دیگر چریک‌ها را به داخل جنگل فرستادند. نامه رهبری فارک دیگر با سان ویسنته امضاء نمی‌شود، بلکه با (Las montanas Colombia) «در کوه‌های کلمبیا».

عشق در جنگ

بیشتر وقت در اردوگاه، در زیر درختان آمازون، صرف تعمیر و نگهداری، غذا درست کردن و نگه داری از خوک و مرغ می‌شود.

– خودت را آماده کن، عزیزم، برای این‌که امشب... یکی از پسرها در حالی که هیزم برای آتش میشکند می‌خواند.

داشتن معشوق و معشوقه کاملا طبیعی و فارک آن را قبول کرده است. تا آنجایی که آشکار است، فارک برای آن‌ها قرص ضدحاملگی تهیه می‌کند. «رابطه» تاحدی پذیرفته است که جلوی فعالیت را نگیرد. آتش را برای خورش‌ها و برنج و یوکا (Yuca) همیشه گرم نگه می‌دارند. درکشور قهوه خیز کلمبیا اغلب پانلا (Panela) «آب گرم با شکر خام» می‌نوشند.

به ناگهان همه می‌ایستند. صدای هواپیما توجه همه را به خود جلب می‌کند. چریک‌های فارک دماغ خود را به طرف هوا برمی‌گردانند. آن‌ها هواپیما را نمی‌بینند، ولی صدای آن‌را می‌شنوند که در ارتفاع پایین برفراز درختان، به اردوگاه نزدیک می‌شود. آدم مطمئنی ندا می‌دهد که «نمی‌تواند ما را بگیرد!» و خنده در صورت همگی‌شان، در حالی که با انگشت به طرف آسمان اشاره می‌کنند؛ نقش می‌بندد. بعد از ۱۱ سپتامبر حکومت تقریبا هر روز با هواپیماهای ضدجاسوسی خود داخل حوزه کنترل چریک‌ها بوده است. تشدید فعالیت‌ها علیه چریک‌ها، شامل افزایش کنترل خارجی‌ها که دیگر نمی‌توانند بدون توافق حکومت وارد این حوزه بشوند، نیز می‌شود. فارک قبل از این‌که این محدودیت‌ها برداشته شود نمی‌خواهد به طرف میز مذاکره برگردد. کلمبیا کشوری است که نمی‌خواهد دهه خونین ۱۹۷۰ آمریکای لاتین را رها کند. چریک‌ها سیاست توزیع جدیدی را مطالبه می‌کنند. کشوری که ۵ درصد از جمعیت آن صاحب ۹۰ درصد از کشور است.

رییس جمهور کشور، اندرس پاسترانا (Andres Pastrana) اولین رییس جمهوری‌ای است که فارک را در طول ۴۰ سال جنگ به پای میز مذاکره کشانده است. دوره ریاست جمهوری او امسال پایان می‌گیرد و هیچ یک از کاندیداهای بالقوه ریاست جمهوری قول مذاکره به چریک‌ها را نمی‌دهند. یان اِگه لاند (Jan Egeland)، تا سال نو میلادی - ۲۱ دسامبر ۲۰۰۱ - فرستاده مخصوص سازمان ملل در کلمبیا به مدت سه سال بود. نروژ یکی از کشورهای است که شرایط را برای مذاکره صلح آماده می‌کند، و این کشور سال گذشته به دلیل افزایش فعالیت‌هایش، سفارتخانه خود را ایجاد کرد.

مردم می‌بازند

۴۰۰۰۰ نفر در ۱۰ سال گذشته در جنگ در کلمبیا جان خود را از دست داده‌اند. هر سال ۳۰۰ انسان «ناپدید» می‌شود و ۳۰۰۰ نفر ربوده می‌شوند. ۲.۲ میلیون از ۴۳ میلیون جمعیت کلمبیا، در کشور خود در حال فرار هستند. شبه نظامیان دست راستی ۸۵ درصد، ارتش در حدود ۵ درصد و چریک‌ها ۱۰ درصد از کل موارد نقض

حقوق بشر در این کشور را برعهده دارند.

– اگر حوزه تحت کنترل ما از بین برود، روند صلح پایان یافته تلقی خواهد شد. ما به بالای کوه‌ها خواهیم رفت و جنگ را ادامه خواهیم داد. آن‌هایی که در این میان می‌بازند مردم هستند.» ما برای گرفتن کنترل شهرها می‌آییم» اینرا معاون فرمانده فارک رائل ریز (Raul Reyes) می‌گوید. در توضیح متعادلی درباره این‌که اگر آن‌ها مجبور به ترک لانه خود شوند، چه پیش خواهد آمد. می‌گوید که فارک به خود به‌عنوان یک واحد مستقل نگاه می‌کند.

– فارک سرمایه‌ای بزرگ و زندگی مستقل خود را دارد. فارک مثل حکومتی کوچک است. یک دولت کوچک که برای حکومت کردن در سراسر کلمبیا می‌جنگد و وابسته به خارج نیست. فارک می‌خواهد بخشی از حکومتی باشد که علایق مختلف را در خود جای می‌دهد. اگر کمپانی‌های خارجی بخواهند در کلمبیا فعالیت داشته باشند، ما مانع کار آن‌ها نمی‌شویم. آن‌ها باید بدانند که بایستی مالیات بدهند، به کارگران امنیت، وامکان شرکت در اتحادیه‌های کارگری را بدهند. ما حکومتی جدید، یک دولت رفاه و دمکراسی می‌خواهیم. اکنون، دمکراسی فقط برای سرمایه‌داران بزرگ است. «ریز» لباس فرم را از تن در آورده و با ریش شانه نشده با یک زیرپیراهن سفید نشسته است. او از این‌که آمریکا و متحدین آن، به فارک به‌دیده پیشروترین تروریست‌های جهان نگاه می‌کنند نگرانی ندارد.

– آن‌ها همیشه ما را تروریست خطاب کرده‌اند، نمی‌توانیم خودمان را به‌خاطر این امر نگران کنیم. بعد از ۱۱ سپتامبر شرایط جدید شده است، اما برای چه کسی؟ آمریکا درگیر یک بحران اقتصادی است و الان باید خود را دوباره سازمان‌دهی کند. بعضی‌ها از آمریکا به‌خاطر همبستگی حمایت می‌کنند، بعضی‌های دیگر از روی ترس، اما حمایت به‌مرور قطع خواهد شد، ریز این‌طور پیش‌بینی می‌کند. او معتقد است که این وضع می‌تواند منجر به جنگ جهانی سوم شود و روی این تکیه می‌کند که آمریکا به‌این واقعیت پی‌برده که دشمنان زیادی دارد و علاوه براین، ایالات متحده نیز آسیب‌پذیر است.

تفنگ و کرس

کِری (Kerly) تازه شنا کرده است. او فقط یک شلوار، یک کرس بر تن دارد و یک کلاه نظامی بر روی موهای خیس خود و یک تفنگ که بر شانه‌هایش آویزان است. سی‌درصد از چریک‌های فارک زن هستند. یکی از هم‌زمان مرد کِری، بدنش را از آب استخر مشترک خشک می‌کند، جایی‌که در آن هم لباس و هم بدن تمیز می‌شود. سلاح‌ها همیشه در نزدیکی‌شان قرار دارد.

فارک تنها یکی از بزرگ‌ترین گروه‌های چریکی جهان نیست، بلکه از ثروت‌مندترین آن‌ها نیز هست. سلاح‌ها نوشته (Made in the USA) را بر خود دارند و از بسیاری از سلاح‌های چریک‌های دیگر جدیدتر و بهتر است. یونیفورم‌ها همان‌طور هستند که باید باشند. درست در تن جا می‌گیرند و هیچ کمبودی از نظر ماشین و فرستنده

ماهواره‌ای برای کامپیوتر وجود ندارد. هزینه جنگ داخلی از طریق فروش برگ کوکابین تامین می‌شود و به این دلیل توجه آمریکا را، با جنگ بر علیه مواد مخدر، به طرف خود جلب کرده است. در سال ۲۰۰۰ سنای آمریکا ۱.۲ میلیارد دلار تصویب کرد که به حکومت این کشور حمایت نظامی بدهد. روزانه هلیکوپترهای ساخت آمریکا بالای مزارع کوکابین کلمبیا برای از بین بردن مسئله مواد مخدر غرب از سرمنشاء، پرواز می‌کنند و همچنین می‌خواهند سرچشمه تامین مالی چریک‌های چپ را خشک کنند.

تاریکی روی اردوگاه چریک‌ها می‌نشیند. یک جای خواب در زیر پشه بندی متعلق به نورا به من می‌دهند. در میان صداهای ناشناس جنگل با آهسته با هم صحبت می‌کنیم. از من می‌پرسد: آیا در خانه (محل اقامت) معشوقه داری؟ و مدتی درباره معشوق و دل‌تنگی و دوری صحبت می‌کنیم تا این‌که من از او می‌پرسم که آیا او معشوق دارد. - هشت سال پیش در مبارزه کشته شد.

این‌طور جواب داد و سریع موضوع را به سیاست خارجی آمریکا کشاند. نورا اکنون با پسر کوچکش که نزد خانواده‌اش زندگی می‌کند، تنها مانده است. او آمریکا را مسئول این وضع می‌داند.

در جنگ چریکی، جایی‌که انسان هرگز نمی‌داند که شب بعد را کجا می‌خوابد، عشق و آمریکا دو موضوع عمومی است.

Dialog

Postamt 1 / Postlagernd

04109 Leipzig / Germany

گفتگوهای زندان ویژه اینترنت

Email: dialogt@web.de

Internet: <http://www.dialogt.net>